

DAWNOWIECZNY (1) *ai*

N pl m pers dawnowi(e)czni.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Istniejący w odległych czasach, starożytny (kalka lat. longaerus):

Wyrażenie: »dawnowieczni heroes«: Dawnowieczni Heróés nie táki žal mieli/ Co od fmutkn wielkiego drndzy poptálzeli. KlonŻal B2.

SB